

آبله میمونی برای چه افرادی خطرناکتر است؟

با افزایش موارد ابتلا به آبله میمونی در خارج از آفریقا، مقامات بهداشت عمومی کشورها از ردیابی بیماران آلوده به این ویروس، ایزوله و واکسیناسیون هدفمند برای مهار هرچه بیشتر این بیماری استفاده می‌کنند.

به گزارش سایت خبری پرسون، اکنون این پرسش مطرح است که آیا باید از افزایش شیوع بیماری آبله میمونی در کشورهای مختلف احساس نگرانی بیشتری داشته باشیم و اینکه این بیماری تا چه حد می‌تواند جدی باشد و جان افراد به خطر بیاندازد؟

اگر بخواهیم به طور واضح به این پرسش پاسخ بدهیم باید بگوییم که آبله میمونی، کووید دیگری نیست و برای مهار شیوع آبله میمونی هنوز هم به قرنطینه نیازی نیست.

با این حال، این یک شیوع غیرمعمول و بی سابقه از بیماری آبله میمونی است. متخصصان این بیماری، کاملاً غافلگیر شده‌اند و زمانیکه یک ویروس رفتار معمول خود را تغییر می‌دهد نگران کننده می‌شود.

به گزارش مرکز اطلاع رسانی سازمان جهانی بهداشت، در بیشتر موارد، علائم بیماری آبله میمونی در عرض چند هفته خود به خود از بین می‌روند با این حال این بیماری در برخی افراد می‌تواند منجر به عوارض پزشکی و حتی مرگ شود.

نوزادان، کودکان و افرادی که دارای نقص سیستم ایمنی هستند ممکن است در معرض خطر ابتلا به نوع شدید بیماری و حتی مرگ ناشی از آبله میمونی باشند.

همچنین از عوارض آبله میمونی می‌توان به بروز عفونت های پوستی ثانویه، ذات الریه، گنجی و مشکلات چشمی اشاره کرد.

آمارهای پیشین از کشورهای درگیر با این بیماری نشان می‌دهد که در گذشته بین یک تا ۱۰ درصد افراد مبتلا به آبله میمونی جان خود را از دست داده اند.

در عین حال توجه به این نکته نیز ضروری است که میزان مرگ و میر در مناطق مختلف ممکن است به دلیل تعدادی از عوامل مانند میزان دسترسی به مراقبت های بهداشتی متفاوت باشد.

زیستگاه طبیعی این ویروس، حیوانات وحشی هستند که در واقع تصور می‌شود جوندگان باشند تا میمون ها. فردی در جنگل‌های استوایی غرب و مرکز آفریقا با یک موجود آلوده تماس پیدا می‌کند و باعث می‌شود ویروس در بین گونه ها جهش یابد. بثورات پوستی ظاهر می‌شود، سپس تاول می‌زند و پوسته پوسته می‌شود.

اما در حال حاضر این ویروس خارج از زیستگاه معمول خود قرار دارد و در تلاش برای گسترش یافتن است. در چند ماه اخیر برای اولین بار این ویروس در افرادی یافت می‌شود که هیچ ارتباط واضحی با غرب و مرکز آفریقا ندارند.

پروفسور "سر پیتر هوربی"، مدیر مؤسسه علوم همه گیری دانشگاه آکسفورد در این باره گفت: در موقعیت بسیار جدیدی قرار داریم که تعجب آور و نگران کننده است. این، کووید دوم نیست اما باید به درستی اقدام کنیم تا از نفوذ بیشتر ویروس جلوگیری نماییم؛ این چیزی است که واقعا می‌خواهیم از آن اجتناب کنیم.

آبله میمونی چه علائمی دارد و چگونه سرایت می‌کند؟

آبله میمونی مشابه به آبله مرغان است اما شدت و سرایت‌پذیری آن کمتر است. تب، سردرد، ورم، درد عضلانی، احساس خستگی، بروز بثورات پوستی به ویژه روی صورت، دستها و پاها از جمله علائم آن است.

به گزارش شبکه خبری بی بی سی، این بیماری از طریق تماس نزدیک با حیوان یا فرد آلوده و لمس اشیاء مورد استفاده بیمار منتقل می‌شود. همچنین واکسن آبله مرغان و مصرف داروهای ضد ویروسی می‌تواند به تسکین علائم بیماری آبله میمونی نیز کمک کند.

بررسی موارد اخیر شیوع آبله میمونی

با افزایش شیوع بیماری آبله میمونی در برخی از کشورها، کارشناسان و متخصصان حوزه پزشکی در حال جمع آوری شواهد بیشتری درباره چگونگی

ابتلای افراد به این بیماری و علائم معمول آن به ویژه در مورد اخیر شیوع آن در کشورهای خارج از قاره آفریقا هستند.

با گذشت چندین ماه از شیوع جهانی آبله میمونی واضح است که این بیماری عمدتاً مردانی را که با مردان دیگر رابطه جنسی داشته‌اند، مبتلا می‌کند.

آبله میمونی ده‌ها سال است که در چندین کشور آفریقایی وجود داشته است با این حال برخلاف موارد قبلی شیوع این بیماری در این قاره، اکنون این ویروس در خارج از آفریقا عمدتاً از طریق تماس جنسی منتقل می‌شود.

مطالعات اخیر تایید کرده است که حدود ۹۹ درصد از موارد ابتلا به آبله میمونی در ایالات متحده تاکنون در میان مردانی بوده است که با مردان دیگر رابطه جنسی داشته‌اند و این آمار منجر به مطرح شدن سوال در این خصوص شده که آیا این شیوه، تنها راه انتقال ویروس آبله میمونی است؟

مجله پزشکی "لانست" اخیراً در این مورد گزارش کرده است: داده‌های مطالعه ما شواهدی را تقویت می‌کند مبنی بر اینکه تماس پوستی در این نوع رابطه فیزیکی، مکانیسم غالب در انتقال آبله میمونی است و به نظر می‌رسد این مشاهدات، ایده برخی از متخصصان مبنی بر انتقال این بیماری از طریق هوا را نیز تضعیف می‌کند.

به گزارش نشریه در استار، دو علامت مهم این بیماری عبارتند از "تب اغلب همراه با دردهای عضلانی" و "ضایعات پوستی" هستند با این حال بررسی‌های جدید نشان می‌دهد که علائم آبله میمونی در شیوع فعلی این بیماری کمی نسبت به علائم آن در شیوع‌های قبلی در آفریقا متفاوت است.

به گفته متخصصان، علت این تفاوت احتمالاً نوع انتقال این بیماری است که در کشورهای خارج از قاره آفریقا اندکی متفاوت است.

چه کسانی در معرض خطر ابتلا به آبله میمونی هستند؟

افرادی که با فرد مبتلا به آبله میمونی زندگی کرده یا با وی تماس نزدیک دارند و همچنین افرادی که در تماس با حیواناتی هستند که ممکن است به این ویروس آلوده شوند، بیشتر در معرض خطر ابتلا به این بیماری هستند. کارکنان بهداشتی نیز می‌بایست در هنگام مراقبت از بیماران آبله میمونی اقدامات بهداشتی پیشگیرانه را به منظور عدم ابتلا به این بیماری رعایت کنند.

افرادی که در برابر آبله واکسینه شده‌اند ممکن است در برابر آبله میمونی نیز ایمنی نسبی داشته باشند با این حال بعید است جوانان علیه بیماری آبله واکسینه شده باشند زیرا واکسیناسیون آبله در بیشتر مناطق جهان پس از ریشه‌کنی آن در سال ۱۹۸۰ میلادی متوقف شد.

همچنین افرادی که علیه بیماری آبله واکسینه شده‌اند نیز می‌بایست اقدامات احتیاطی و پیشگیرانه توصیه شده را برای محافظت از خود و دیگران انجام دهند.